

ciáta. Provozuje-li však, byv schválen příslušným úřadem, licenci někdo jiný místo licenciáta na svůj účet ať jako pachtýř nebo samostatný podnikatel, bude tento jiný ručiti za škodu z používaného vadného zařízení. Licenciát není tu v okruhu osob, které z provozu a z jeho vad jsou zodpovědný. Majitel místností a zařízení kina, jímž může býti i licenciát, odevzdá-li místnosti a zařízení nikoli ve stavu podle předpisů nebo ve stavu upotřebitelném anebo neudrží-li je v řádném stavu, bude po případě ručiti z důvodu opomenutí náležité péče za škody následkem toho vzniklé.

Čís. 13847.

Nebezpečí podle § 379 ex. ř. je osvědčeno, odstranil-li nájemce z nájemní místnosti mouku zájemně popsanou, třebaže ji nahradil jinou moukou ve stejném množství.

Povolení uschování podle § 379 čís. 1 ex. ř. nevádí, že jde o věci podléhající zkáze. Podle okolností může býti nařízeno i zcizení předmětu stíženého zatímním opatřením, lze-li jen tímto způsobem zabrániti, by účastníci nebyli poškozeni.

Opatření podle § 401 ex. ř. může se státi jen k návrhu, k němuž jsou oprávněni i ohrožená strana, i její odpůrce.

Povolení prozatímního opatření nelze odepřít jen proto, že by povolením byly dotčeny zájmy třetích osob.

Jistota podle § 390, druhý odstavec, ex. ř. má sloužiti k případné náhradě všech majetkových újem, jež by mohly odpůrci vzejíti neodůvodněným snad prozatímním opatřením, jakož i k náhradě nákladů vzniklých odpůrci v řízení o prozatímním opatření.

(Rozh. ze dne 18. října 1934, R I 936/34.)

K zajištění nároku na zaplacení nájemného byla zájemně popsána mouka vnesená do najaté místnosti. Návrhu pronajímatele, by byla povolena úschova zájemně popsané mouky, ježto odpůrce spotřeboval 320 pytlů mouky z mouky zájemně popsané, soud prvního státního soudu v Praze vyhověl. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s dodatkem, že se výkon povoleného prozatímního opatření činí závislým na tom, že žalobce (ohrožená strana) dá za všechny újmy žalovaným (odpůrcům) tím způsobené jistotu 50.000 Kč, a že se s výkonem opatření nepočne, dokud nebude vykázáno, že jistota byla dána.

Důvody:

Jde o povolení prozatímního opatření podle § 379 ex. ř. k zajištění peněžité pohledávky žalující (ohrožené) strany, o jejíž existenci není sporu. K povolení prozatímního opatření podle § 379 druhý odstavec ex. ř. jest mimo jiné třeba, by vydobytí nároku bylo ohroženo subjektivním chováním odpůrce, jež činí jeho majetek pro navrhovatele nepřístupnějším (rozh. čís. 8137 sb. n. s.). Stačí, že dlužníkově chování činí pravděpodobným, že jím může býti exekuce zmařena nebo ztížena, ne-

hledíc k tomu, zda jde o jednání úmyslné (rozh. čís. 8048 sb. n. s.). Takové jednání spatřoval navrhovatel a i první soud v tom, že odpůrci spotřebovali bez úředního svolení 320 pytlů žitné mouky zájemně popsaných dne 24. července 1933 k zajištění zažalované činžovní pohledávky. Rekursní soud měl sice okolnost tu rovněž za zjištěnou, ale neshledal v ní jednání ohrožující peněžitou pohledávku žalobcovu, poněvadž prý jde o věci zastupitelné určené k použití a zcizení v pekařské živnosti prvního žalovaného, a poněvadž prý nelze u prvního žalovaného předpokládati úmysl způsobiti škodu, čímž zřejmě naráží na to, že nesouhlasí s míněním prvního soudu, podle něhož je bezvýznamným, že žalovaný podle svého tvrzení nahradil spotřebovanou mouku jinou moukou ve stejném množství. Kromě toho neshledal rekursní soud přípustným navržený zajišťovací prostředek, uschování zájemně popsaných svršků, ježto by prý většina zájemně popsaných požívatin uschováním propadla zkáze, a tak byl zmařen účel prozatímního opatření, a mimo to uschováním rozmanitých strojů a zařízení patřících k pekařství byl by prý provoz znemožněn a mohly by prý tím i jiné osoby býti poškozeny. S tímto odůvodněním nelze souhlasiti. Jak již svrchu bylo uvedeno, není třeba, by odpůrce měl úmysl zmařiti nebo stížiti hrozící mu exekuci, nýbrž stačí pravděpodobnost, že se tak může státi. Je nerozhodné, že první žalovaný nahradil spotřebovanou mouku jinou moukou a ve stejném množství, neboť tato nová mouka nebyla zájemně popsána a tudíž zákonné zástavní právo pronajímatelovo (§ 1101 obč. zák.) se k ní v tom případě nevztahuje, doplnil-li první žalovaný zásoby mouky teprve po vystěhování se z najatých místností. Byla-li spotřebovaná mouka doplněna ještě v najatých místnostech, zaniklo právo zástavní, byla-li odtud odstraněna, aniž došlo k novému zájemnému popsání. Ukazuje-li rekursní soud k tomu, že kromě zařízení bylo zájemně popsáno asi 660 pytlů mouky a veliké množství jiných požívatin a zboží, a že tím povolené prozatímní opatření odpůrce nadměrně zatěžuje, a naráží-li na to, že pohledávka žalobcova je přes odstranění 320 pytlů mouky ještě dostatečně zajištěna, přezírá, že odpomoc bylo by lze zjednatí jen podle § 399 čís. 1 ex. ř.

Pokud mezi zájemně popsanými předměty jsou věci zastupitelné a snad i zkáze podléhající, není okolnost ta na závalu povolení uschování podle § 379 čís. 1 ex. ř., neboť podle § 401 ex. ř. lze povolití jakákoli nutná neb užitečná opatření, aby byly odvráceny značné zmenšení hodnoty, nepoměrné náklady nebo jiné újmy, při čemž soud v příčině opatření, které by mělo býti učiněno, není nijak obmezen, nýbrž zařídí — přihlížeje co možná k právům vlastnickým — čeho podle povahy případu jest třeba. Podle okolností může býti tedy nařízeno i zcizení předmětu stíženého zatímním opatřením, dá-li se pouze tímto způsobem zabrániti, aby účastníci nebyli poškozeni (Mot. str. 243, mat. I. str. 599).

Pokud rekursní soud praví, že mělo býti s povolením uschování nařízeno k odvrácení újmy i opatření podle § 401 exek. ř., přehlíží, že se tak může státi jen k návrhu, k němuž jsou oprávněni i ohrožená strana i její odpůrce. Nelze také nahlédnouti, proč by musila s uschováním věcí povolena býti zároveň i jejich správa, když nejde o věci, které by správy vyžadovaly podle své povahy, nebo poskytovaly nějaké užitky (srv. Neumann-Lichtblau komentář k exek. ř. z r. 1929, str. 1173 — vide také

§ 383 první odstavec druhá věta exek. ř.), a když v případě nebezpečí znehodnocení nebo zkázy uschované věci by stačilo opatření podle § 401 exek. ř., a když uschovatel ručí ukladateli podle §§ 961, 964 a 968 obč. zák. za zanedbání povinné péče. Povolení prozatímního opatření nelze odepřít — když jinak předpoklady pro ně jsou dány — ani tehdy, když povolením by zájmy třetích osob byly nějakým způsobem dotčeny, neboť zákon v příčině té nic neustanovuje. Bylo proto napadené usnesení změnit a obnovit usnesení prvního soudu.

Poněvadž však navrhovatel odpovídá nejen za zdatnost uschovatele, nýbrž za veškerou škodu ať zaviněnou ať nahodilou, která stihne věci u uschovatele, jak bylo zevrubně vyloženo v rozhodnutí č. 10.580 sb. n. s., k němuž se k zamezení opakování odkazuje, bylo podle § 390, druhý odstavec exek. ř. učinit výkon povoleného uschování závislým na složení jistoty (§ 56 c. ř. s., §§ 78 a 402 exek. ř.), kterou nejvyšší soud určil podle volného uznání (§ 390 exek. ř.) částkou 50.000 Kč, při čemž bylo přihlíženo k tomu, že jistota má sloužiti k případné náhradě za všechny majetkové újmy, které by odpůrci mohly vzejíti neodůvodněným snad zatímním opatřením, jakož i k náhradě nákladů vzniklých odpůrci v řízení o prozatímním opatření (§§ 390, 393, 394, 398 a 400 exek. ř. — srv. také Neumann-Lichtblau, komentář k exek. ř. z r. 1929 str. 1242, 1249 a násl.).

Čís. 13848.

Pojišťovací smlouva.

Pojistník jest v každém případě oprávněn žalovati o plnění pojistného nároku u řádného soudu, i když pojišťovací podmínky mají ustanovení ve smyslu § 11 odstavec 2 zákona o pojišťovací smlouvě, že výše nároku je vyhrazena rozhodčímu soudu.

Podá-li pojistník žalobu o zjištění, že jeho nárok proti pojišťovně jest důvodem po právu, musí prokázati právní zájem na zjištění podle § 228 c. ř. s.

Odmítla-li pojišťovna plnění, jest právní zájem pojistníka v tom, že, nezažaluje-li ve lhůtě v pojišťovacích podmínkách podle § 20 zákona o pojišťovací smlouvě uvedené, pozbude nároku, a může žalovati o zjištění, i kdyby mohl přímo žalovati o plnění, rozhodl-li se ponechat rozhodnutí o výši odškodného rozhodčímu soudu.

Pakliže pojišťovna neodmítne plnění, není právního zájmu na zjištění nároku a pojistník není oprávněn žalovati o určení, i kdyby se rozhodl svěřiti rozhodnutí o výši nároku rozhodčímu soudu.

Neodmítla-li pojišťovna plnění způsobem v § 20 zákona o pojišťovací smlouvě uvedeným, nýbrž ve sporu, zahájeném o určovací žalobě, popřela celý nárok, nemá pojistník rovněž zájem na určení a jest jeho žalobu o určení zamítnouti.

(Rozh. ze dne 18. října 1934, R I 1003/34.)

Žalobkyně byla předplatitelkou časopisu »Vobachs Familienhilfe« a tím pojištěna u strany žalované proti úrazu podle všeobecných pojišťovacích podmínek. Tvrdíc, že utrpěla úraz, domáhala se žalobkyně na za-